

Inhoud

Woord vooraf	11
1. Het grote Babylon	14
<i>En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk Verborgenschap, het grote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde.</i>	
Openbaring 17:5	
2. De val van Babylon	29
<i>Bedrijf vreugde over haar, gij hemel, en gij heilige apostelen en gij profeten, want God heeft uw oordeel aan haar geoordeeld. En een sterke engel hief een steen op als een grote molensteen, en wierp die in de zee, zeggende: Aldus zal de grote stad Babylon met geweld geworpen worden, en zal niet meer worden gevonden. En de stem der citerspelers en der zangers en der fluiters en der bazuiners zal niet meer in u gehoord worden; en geen kunstenaar van enige kunst zal meer in u gevonden worden; en geen geluid des molens zal in u meer gehoord worden. En het licht der kaars zal in u niet meer schijnen; en de stem eens bruidegoms en ener bruid zal in u niet meer gehoord worden; want uw kooplieden waren de groten der aarde, want door uw toverij zijn alle volken verleid geweest. En in dezelve is gevonden het bloed der profeten en der heiligen en al dergenen die gedood zijn op de aarde.</i>	
Openbaring 18:20-24	
3. De lof des Heeren	45
<i>En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods. En ik viel neder voor zijn voeten om hem te aanbidden, en hij zeide tot mij: Zie, dat gij dat niet doet; ik ben uw mededienstknacht, en uwer broederen, die de getuigenis van Jezus hebben; aanbid God. Want de getuigenis van Jezus is de geest der profetie.</i>	
Openbaring 19:9 en 10	

4. De verlossing van de Kerk 61
En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Die op hetzelfde zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid.
Openbaring 19:11
En het beest werd gegrepen, en met hetzelfde de valse profeet, die de tekenen in de tegenwoordigheid van hetzelfde gedaan had, door welke hij verleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden, en die deszelfs beeld aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in de poel des vuurs, die met sulfer brandt.
Openbaring 19:20
5. De grote draak 77
En ik zag een engel afkomen uit de hemel, hebbende de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand.
En hij greep de draak, de oude slang, welke is de duivel en satanas, en bond hem duizend jaren;
En wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin, en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer verleiden zou, totdat de duizend jaren zouden geëindigd zijn. En daarna moet hij een kleine tijd ontbonden worden.
Openbaring 20:1-3
6. De belofte van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde 93
En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.
En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit de hemel, toebereid als een bruid die voor haar man versierd is.
Openbaring 21:1 en 2
7. De eeuwige toekomst van de Kerk des Heeren 108
En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg, en hij toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God.
Openbaring 21:10

En aldaar zal geen nacht zijn, en zij zullen geen kaars noch licht der zon van node hebben; want de Heere God verlicht hen, en zij zullen als koningen heersen in alle eeuwigheid.

Openbaring 22:5

8. Het besluit van de Openbaring

124

En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet.

Openbaring 22:17

1

Het grote Babylon

*En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk
Verborgenheid, het grote Babylon, de moeder der hoererijen en
der gruwelen der aarde.*

Openbaring 17:5

We vragen uw aandacht in deze overdenking voor Openbaring 17.
We lezen daar vanaf vers 14 tot het einde:

14 Dezen zullen tegen het Lam krijgen, en het Lam zal hen overwinnen (want Het is een Heere der heren en een Koning der koningen), en die met Hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen.

15 En hij zeide tot mij: De wateren die gij gezien hebt, waar de hoer zit, zijn volken en scharen en natiën en tongen.

16 En de tien hoornen die gij gezien hebt op het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar woest maken en naakt, en zij zullen haar vlees eten, en zullen haar met vuur verbranden.

17 Want God heeft hun in hun harten gegeven, dat zij Zijn mening doen, en dat zij enerlei mening doen, en dat zij hun koninkrijk het beest geven, totdat de woorden Gods voleindigd zullen zijn.

18 En de vrouw die gij gezien hebt, is de grote stad, die het koninkrijk heeft over de koningen der aarde.

We staan stil bij *het grote Babylon*. We letten op twee gedachten:

1. Wat Babylon is;
2. Wat Babylon doet.

1. Wat Babylon is

In Openbaring 17 vers 5 spreekt de apostel Johannes over 'het grote Babylon'. Hij schrijft daar: 'En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk Verborgenheid, het grote Babylon.' In de eerste dertien verzen van dit Bijbelhoofdstuk lezen we wat Babylon *is*. Vers

14 geeft weer wat dat Babylon precies *doet*. We lezen daar: ‘Dezen zullen tegen het Lam krijgen [dat wil zeggen: strijden], en het Lam zal hen overwinnen.’ Het gaat in dit hoofdstuk dus weer over de overwinning van het Lam. Hoewel de strijd hevig is, is de uitkomst al zeker, want het Lam *zál* overwinnen. Het Lam is Christus in Zijn heerlijkheid. Maar de tekenen van Zijn kruislijden zijn voor Johannes in deze visioenen zichtbaar. Hij ziet het Lam.

We hebben er al eerder op gewezen dat het getal *zeven* in de Openbaring een heel belangrijk getal is. Er wordt gesproken over de zeven gemeenten (in Klein Azië). Over de zeven zegelen (waarmee de grote boekrol verzegeld was). Over de zeven bazuinen. Over de zeven fiolen of schalen. Het getal zeven is voor de opbouw van het boek Openbaring buitengewoon belangrijk. Want eigenlijk bestaat de Openbaring van Johannes uit zeven delen. Het eerste deel van de Openbaring is hoofdstuk 1 tot en met hoofdstuk 3. Daarin gaat het over de tijd van Johannes, over de omstandigheden in de zeven gemeenten in Klein Azië. In het tweede deel, hoofdstuk 4 tot en met 7, gaat het over de zeven zegelen. Het derde deel begint bij hoofdstuk 8 en eindigt in hoofdstuk 11. Daar horen we van de zeven bazuinen. Het vierde deel vinden we in de hoofdstukken 12, 13 en 14. Daarin wordt de worsteling tussen de draak en de vrouw met het Kind beschreven. Het vijfde deel beschrijft de uitgieting van de zeven fiolen of schalen. In hoofdstuk 17,18 en 19 zijn we inmiddels bij het zesde deel in de Openbaring aangekomen. Het gaat dus in de Openbaring stap voor stap naar het einde. Hoofdstuk 20 tot en met hoofdstuk 22 is het laatste of zevende deel in het boek Openbaring.

In het zesde en het zevende deel zien we dat de Heere regeert ondanks alle chaos en vijandschap. De Heere regeert in de tijd van het Oude Testament. De Psalmen 93 tot en met 99 zijn als het ware een grote lofzang op Gods rechtvaardige regering van deze wereld. De regering van God over deze aarde geldt ook in de tijd van het Nieuwe Testament. De Heere Jezus heeft alle macht in de hemel en op de aarde. De regering van God over alle dingen geldt ook vandaag. Ook nu regeert de Heere. Hoe groot de chaos ook is en hoe donker het op deze wereld ook mag worden. God, en in het bijzonder het Lam, regeert. En het Lam overwint.

‘En dezen zullen tegen het Lam krijgen, en het Lam zal hen

overwinnen.' We komen daar aan het eind van deze overdenking nog op terug. Maar onthoud: Er zal voortdurend krijg zijn tegen het Lam, maar het Lam zál overwinnen. Vergeet dat toch nooit. Ook vandaag de dag niet, waarin er in ons land en in de wereld zoveel aan de hand is. De omstandigheden zijn soms zeer ontmoedigend en bedroevend. Eén ding is zeker: De wereld heeft geen hoop, want zonder God is er geen toekomst. God rekent bovendien een keer af met allen die de knie voor Hem niet willen buigen. De duivel liegt, maar zij die het Lam volgen en het Lam kennen, hebben toekomst. En die toekomst begint niet pas straks bij de wederkomst, maar die toekomst begint al hier in dit leven.

Gods kinderen worden allemaal een voor een door de Koning van de Kerk bewaard. Ik zeg dat maar tot bemoediging van een aangevochten ziel. Ook tot aansporing van onze jonge mensen. Zoek toch de Heere en leef. Zoek maar vroeg onder dat juk van Koning Jezus te komen. Matthew Mead, een oude puritein, heeft daarover een prachtig boek geschreven met de titel: *Jong onder het juk van Christus*. Jong en oud, zoek toch onder dat juk van Koning Jezus te komen. Want het juk van de wereld is zwaar, het juk van de zonde is verdrietig en verwoestend, maar het juk van Koning Jezus, zo leert ons het Evangelie, is zacht en Zijn last is licht. En allen die door genade onder Zijn juk mogen buigen, zullen nooit anders zeggen dan: Wat is de dienst van de Koning toch een goede dienst voor zondige mensen! Niet voor ons boze hart, daar worden al Gods kinderen grondig en eerlijk aan ontdekt, maar wel als Koning Jezus in ons leven komt en we onze hals mogen buigen onder Zijn juk. Dan gaat het nooit verkeerd, dan regeert Hij over alle dingen. Het Lam zál overwinnen. Laten we dat eens nagaan in hoofdstuk 17 van de Openbaring.

We lezen in Openbaring 17 allerlei wonderlijke en opmerkelijke dingen. Al eerder is door Johannes geschreven over de grote rode draak, dat is de duivel. Hoofdstuk 13 schrijft over twee helpers van de draak. Denk aan het beest uit de zee en het beest uit de aarde of de valse profeet. In de hoofdstukken 15 en 16 is gesproken over de schalen, de oordelen Gods die over de aarde worden uitgegoten. In hoofdstuk 17, in het slotgedeelte, horen we hoe de Heere, de Koning der koningen, met al die vijanden gaat afrekenen.

Die vijanden zijn genoemd in de hoofdstukken 12 tot en met 16. Het begon met de draak, daarna volgde het beest uit de zee, daarna het beest uit de aarde of de valse profeet en ten slotte lezen we in Openbaring 16 vers 19 van het grote Babylon. Dát zijn dus de vier vijanden die tegen het Lam krijgen. De draak, het beest uit de zee, het beest uit de aarde en het grote Babylon.

In de hoofdstukken 17 tot en met 20 wordt ons beschreven hoe de Heere met deze vier vijanden gaat afrekenen. Dat doet Hij eerst met het grote Babylon. We kunnen dat lezen in de hoofdstukken 17, 18 en 19 tot en met het 10^e vers. Daarna lezen we over de overwinning op het beest uit de aarde en het beest uit de zee. Het beest uit de zee is de valse profeet, de antichrist. Dat lezen we in hoofdstuk 19 vers 11 tot en met 21. In hoofdstuk 20 lezen we hoe er wordt afgerekend met de draak. Die wordt geworpen in de poel die brandt van vuur en sulfer.

De apostel Johannes tekent eerst in hoofdstuk 17 het grote Babylon. Hij ziet opnieuw een visioen. We lezen in vers 1: ‘En een uit de zeven engelen die de zeven fiolen [schalen] hadden, kwam en sprak met mij, en zeide tot mij: Kom herwaarts, ik zal u tonen het oordeel van de grote hoer, die daar zit op vele wateren.’ ‘Vele wateren’ is in Openbaring vaak een symbool van de mensenwereld. De grote hoer, die Johannes ziet, heeft dus vele volkeren onder haar heerschappij.

Met deze grote hoer hebben volgens vers 2 de koningen der aarde gehoereerd. We lezen ook in de Bijbel dat ‘die de aarde bewonen’ met de grote hoer hebben gehoereerd en dronken zijn geworden van de ‘wijn harer hoererijs’. Kortom, de grote hoer heeft heel veel kwade invloed als het gaat over afgoderij, losbandigheid en zonde.

Vervolgens wordt Johannes in de woestijn gebracht. Daar ziet hij een vrouw op een scharlakenrood beest. Deze vrouw is het tegenbeeld van de vrouw uit Openbaring 12 die het Mannetje gebaard heeft. De vrouw uit Openbaring 17 zit op een scharlaken rood beest, dat vol was van namen van de godslastering. ‘En het [beest] had zeven hoofden en tien hoornen.’ Het beest dat ons hier getekend wordt is ons bekend uit Openbaring 13. Het is het verschrikkelijke beest dat opkomt uit de zee. Hier blijkt dat er op dat beest een vrouw zit en die vrouw is bekleed met purper en scharlaken. Ze is versierd met goud, kostelijk gesteente en parels en heeft in haar hand een

gouden drinkbeker vol van gruwelen en onreinheid. De vrouw op het beest is de grote hoer uit vers 1.

Johannes ziet onmiddellijk dat de grote hoer op haar voorhoofd een band heeft. Waarschijnlijk was dat een Romeins gebruik. Publieke vrouwen uit de oudheid hadden vaak een band om hun hoofd en op die band stond dan hun naam geschreven. Bij de hoer uit Openbaring 17 staat er de naam *Verborgeneid* op. Dat wijst dus op een mysterie. Deze vrouw is de moeder, de bron van alle gruwelen en hoererijen op de aarde. Een indringend en huiveringwekkend beeld.

We zien in gedachten Johannes in de woestijn staan. Voor zich ziet hij het enorme beest met daarop de grote hoer. Het beest heeft grote kracht. Hij kan met zijn staart de sterren uit de hemel slaan. Op het beest zit de grote hoer die omhangen is met gewaden en dure juwelen. Het is echter ook een vrouw die een beker met gruwel en onreinheid in haar hand heeft! Twee dingen zien we bij deze vrouw. In de eerste plaats een huiveringwekkende hoeveelheid ontucht en in de tweede plaats goddeloosheid. Zij eert God niet, maar ze vereert het beest en de aardse dingen.

Ten slotte ziet Johannes in dit visioen nog iets wat heel erg aangrijpt. De vrouw is dronken van het bloed der heiligen en het bloed van de getuigen van Jezus. Kennelijk heeft dit beest en heeft deze vrouw de kerk al heel wat kwaad gedaan. Dronken is de vrouw van het bloed der heiligen. Het hele beeld grijpt Johannes geweldig aan. We lezen: 'En ik verwonderde mij ...' Johannes staat als het ware met open mond en vervuld van schrik en droefheid naar dit beeld te kijken. Ten slotte nog één detail bij dit beest. Kennelijk zwemt het over de grote wateren, zo lezen we verderop in vers 15.

Wat wordt nu precies met dat beest en met die hoer bedoeld? Dat het op iets ernstigs ziet is inmiddels wel duidelijk. Maar wat wordt er bedoeld? Het visioen legt de nadruk op het beest en een hoer. Deze twee vormen samen 'het grote Babylon' van vers 5. Er zijn verschillende verklaringen over wat daarmee bedoeld wordt.

De eerste verklaring is dat we bij dit grote Babylon moeten denken aan de stad Babel. Dat was de stad van Nebukadnezar, een stad aan de Eufraat. Die stad zou weer herbouwd zijn geworden en daar zouden allerlei vreselijke dingen in plaatshebben. Die uitleg wijzen

we af om reden dat dit hoofdstuk over méér spreekt dan een letterlijk aanwijsbare stad.

Een andere benadering vinden we in de kanttekening. De kanttekenaren zien in het grote Babylon een valse kerk. Ze noemen daarbij vooral de Rooms-Katholieke kerk. Hier zou het dan gaan om een toekomstvoorspelling van de valsheid in de kerk en van de verkeerde leer. Op zich zou dat mogelijk zijn, maar bij het woord ‘hoererij’ hebben we niet de indruk dat dit specifiek iets is van de kerk. Dus ook die verklaring heeft zijn tekorten en gebreken. Hoererij was – zeker in de tijd waarin Johannes leefde – een veel breder verschijnsel. Ook moeten we voorzichtig zijn om de verklaring van de Openbaring in de verre toekomst te zoeken. De eerste bedoeling heeft te maken met de tijd waarin Johannes leefde. De tijd dus van het Romeinse rijk.

Sommigen denken dat het woord Babylon verwijst naar de stad Rome. In negentig na Christus een wereldstad met een miljoen inwoners. Een stad, waarin in de tijd van Nero, de christenen bitter werden vervolgd. In de tijd van Johannes was er opnieuw vervolging onder keizer Domitianus. Rome was op zeven heuvelen gebouwd. Het werd ook wel ‘de zevende stad’ genoemd. In vers 9 lezen we: ‘De zeven hoofden zijn zeven bergen, op welke de vrouw zit.’ Die uitdrukking heeft heel nadrukkelijk met Rome te maken. Het is vrijwel een woordelijke omschrijving van de stad. Het is dus niet verkeerd om bij dit visioen aan Rome te denken, maar dan mogen we het daartoe niet beperken. We lezen namelijk in vers 10: ‘En zijn ook zeven koningen: de vijf zijn gevallen, en de een is; de ander is nog niet gekomen, en wanneer hij zal gekomen zijn, moet hij een weinig tijds blijven.’ Dat wijst weer op toekomstige zaken.

De beste verklaring tot nu toe is dat we in het grote Babylon eigenlijk de *opeenvolgende wereldmachten* mogen zien. Eerst was er de oudste wereldmacht, Egypte. Deze was, maar is ten onder gegaan. Daarna volgde een tweede grote wereldmacht, het Assyrische rijk van Tiglath Pilnezer, maar ook dat rijk was ten onder gegaan. Daarna kwam de derde grote wereldmacht, het rijk van Nebukadnezar, het Babylonische rijk. Ook dat is inmiddels verdwenen. Na het Babylonische rijk kwam het vierde grote wereldrijk, het rijk van de Meden en de Perzen. Ook dat rijk ging ten onder. Het vijfde grote wereldrijk was het rijk van Alexander de Grote, de Macedoniër. Dat

is eveneens voorbij gegaan. Daarna kwam het Romeinse rijk. Dat rijk bestond op het moment van dit visioen. We lezen over dit rijk in vers 9: ‘Hier is het verstand dat wijsheid heeft. De zeven hoofden zijn zeven bergen, op welke de vrouw zit.’

Vers 10 vervolgt: ‘En zijn ook zeven koningen: de vijf zijn gevallen, en de een is; de ander is nog niet gekomen ...’ Kennelijk gaat de Openbaring ervan uit dat ná het Romeinse rijk nog een zevende rijk zal komen, een wereldrijk. En verder spreekt Johannes ook nog over een achtste koning als hij zegt: ‘En het beest, dat was en niet is, die is ook de achtste koning, en is uit de zeven, en gaat ten verderve.’ Met deze achtste koning wordt de laatste grote duivelse macht in deze wereld bedoeld, de *antichrist*.

Terug echter naar het zesde rijk. Het beest en de hoer, het grote Babylon, zijn eigenlijk het symbool van de machten in de geschiedenis. Vooral van de godevijandige machten. Hoe hebben die machten eeuwenlang in de wereld huisgehouden! Denk eens aan het Egyptische rijk, waar Farao de Joden wilde vermoorden. Denk aan het Assyrische rijk. Sanherib heeft het tienstammenrijk weggevoerd. Denk aan het Babylonische rijk dat het tweestammenrijk in ballingschap heeft weggevoerd. Denk aan het rijk van de Meden en de Perzen. Denk aan het rijk van Alexander de Grote. Wat een enorme machten zijn er geweest in de geschiedenis! Wat hebben al deze rijken zich verzet tegen de God van hemel en aarde. De grote hoer, het grote Babylon, is een godevijandige macht, waarop de Heere Jezus heeft gewezen toen Hij zei: ‘In de wereld zult gij verdrukking hebben.’

Die ‘wereld’ was er ook in de dagen van de apostel Johannes. De Romeinse overheid verdrukte de christenen in Klein Azië. Later zijn de vervolgingen allemaal nog veel ingrijpender geworden. De grote hoer en het beest gaan zich te buiten aan goddeloosheid, losbandigheid en afgoderij. Tevens zijn ze dronken van het bloed der heiligen. Ze vervolgen Gods kerk. Wie denkt hier niet aan Psalm 2: ‘Waarom woeden de heidenen, waarom bedenken de volken ijdelheid?’

Het grote Babel is een hoer. De hoer wijst op verleiding. Het beest wijst op macht. De macht in deze wereld wordt ons geschilderd als een verleidende macht. Ook vandaag. Denk aan de zoete lokstem van de zonde. Die stem voert ons mee op het pad van de verlorenheid

en de reddeloosheid. Denk aan Simson die werd verleid door Delila. Het kostte hem zijn twee ogen. Demas kreeg de tegenwoordige wereld weer lief. De wereldse macht, dat beest met daarop de hoer, is een *verleidende* macht. Ja, het is haast een onoverwinnelijke macht.

Johannes is verbaasd en verwonderd als hij ziet hoeveel macht Babylon in deze wereld heeft! Het maakt diepe indruk op hem. In de hoofdstukken die volgen zullen we nog zien op welke manier de volkeren door dit beest en door deze hoer worden verleid. Het is en blijft een voortdurende macht in de geschiedenis. Vanaf Genesis 3 laat deze verleidende macht diepe sporen na in Gods schepping. Mensen worden door deze macht gegrepen en komen in de ban van de hoer en het beest. Zo dobbert dat beest op de volkerenwereld en gaat het van volk naar volk en van koninkrijk naar koninkrijk. Op die manier oefent het beest met de hoer zijn verleidende, afgodische, verbrekende en verwoestende macht.

Ten slotte, en daarmee komen we uit op de diepste beweegredenen van dit beest en van deze hoer: Zij krijgen samen tegen het Lam, tegen Christus. Dat begon al in het oude Egypte toen de Farao alle jongetjes in de Nijl wilde werpen. Die list was gericht tegen het Lam. En deze strijd zet zich in heel de geschiedenis voort. Denk aan de plannen van Haman die in de tijd van de Meden en Perzen de Joden wilde uitroeien. Denk aan Herodes die de kinderen in Bethlehem heeft vermoord. Steeds opnieuw zien we de strijd tegen het Lam. Keer op keer steekt de verleiding in de wereldgeschiedenis de kop op.

Die macht heeft ook vandaag nog mensen in zijn greep. Ook vandaag leven we in de tijd van het zevende beest. Het achtste beest, de antichrist, moet nog komen. Maar in onze dagen, de tijd van het zevende beest, worden miljoenen zielen meegesleept door de macht van de verleiding en door de zuigkracht van de zonde. Zeg ... hebt *u* daar al last van gekregen? Heb jij daar last van? We kunnen helaas zo rustig voortleven. Weet u hoe dat komt? Dat is omdat de zonde ons nooit een *last* is geworden. We stapelen de ene zonde op de andere en leven gewoon rustig verder alsof er geen eeuwigheid aanstaande is. We doen net als de Farizeeën. We vergelijken onszelf met andere mensen. Vooral met wereldse mensen. Wat een slechte mensen! Ja, anderen veroordelen kunnen we buitengewoon goed. Daar wor-

den we bijna vanaf onze kindse jaren in geoefend. We wijzen o zo gemakkelijk naar de ander en weten precies te vertellen hoe slecht hij of zij wel niet is. Misschien kijken we er zelfs wel wat op neer! Wat is dat erg. Wanneer de Heere ontdekt wat er leeft in ons *eigen* hart, gaan we niet in de eerste plaats naar een ander wijzen, maar dan wijzen we op onszelf. Dan komen we heel de wereld, die hoer en dat schrikkelijke beest tegen in ons eigen hart. Dan belijden we met Asaf in Psalm 73: 'Ik was een groot beest bij U.'

Bent u de wereld ook weleens tegengekomen in uw eigen hart? Bent u verbijsterd, verwonderd en verootmoedigd geworden toen u keek in de vuile diepte van de bron van wanbedrijven? Toen de Heere David daarin liet kijken, had hij niet veel meer te zeggen. Toen smeekte hij om genade. Als de Geest ons overtuigt, worden we zondaar voor God. Dan lopen we niet meer met de meetlat rond voor anderen, maar dan gaan we onszelf nauwkeurig onderzoeken en dan wordt het zo'n grote vraag: Hoe word *ik* nu met God verzoend? Hoe kom *ik* tot God bekeerd? We gaan naar onze tweede gedachte:

2. *Wat Babylon doet*

Hebben we eerst stilgestaan bij 'wat Babylon *is*', we willen nu in de tweede plaats letten op 'wat Babylon *doet*'. We lezen dat in de verzen 14 tot en met 18.

Vers 14 laten we even rusten, daar komen we straks nog op terug. We beginnen bij vers 15, waar we lezen: 'En hij [dat is een uit de zeven engelen, die de zeven fiolen hadden] zeide tot mij [dat is Johannes]: De wateren die gij gezien hebt, waar de hoer zit, zijn volken en scharen en natiën en tongen.' Het gaat hier dus over de wateren en de hoer die wereldwijd mensen in zijn greep heeft.

De apostel vervolgt in vers 16: 'En de tien hoornen die gij gezien hebt op het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar woest maken en naakt, en zij zullen haar vlees eten, en zullen haar met vuur verbranden.' Dát is opmerkelijk. Het hoofdstuk dat begon met een stuk harmonie tussen het beest en de hoer eindigt met een soort disharmonie, een soort oorlog tussen het beest en de hoer. Wat gebeurt hier toch? Wel, zegt de Heere tegen Johannes, let eens op. Herodes en Pilatus kunnen wel voor een poosje vrienden worden, maar dat duurt vaak niet zo lang. Daarna komen er ook weer mo-

menten dat die boze wereldrijken elkaar in de haren vliegen. Dan kunnen de hoer en het beest elkaar weer niet uitstaan. Dát wordt ons hier getekend.

In de wereldgeschiedenis zullen er voortdurend spanningen en conflicten zijn tussen de wereldmachten. Denk bijvoorbeeld aan de twintigste eeuw toen de Nazi's en de Sovjet Unie elkaar in de haren zijn gevlogen. Twee door en door goddeloze machten konden elkaar niet verdragen. Die voortdurende spanningen en conflicten tussen de verschillende landen en wereldgroten was trouwens ook al zichtbaar geworden in een van de visioenen van de profeet Zacharia. Vroeger waren die botsingen er, ze zijn er nu en ze zullen er blijven. De conflicten tussen het beest en de hoer zullen merkbaar blijven. Denk niet dat Babylon als het ware een rustige stad is, waar het rustig wonen is. Denk vooral niet, jong en oud, dat de wereld zo gelukkig is. Denk ook niet dat je gelukkig bent als je alleen voorspoed hebt op aarde.

Ik las bij een van de verklaarders het volgende voorbeeld dat boekdelen spreekt. Hij schreef: 'Wat heeft Judas ervoor over gehad om zijn Meester te verloochenen, om die dertig zilverlingen te ontvangen? En toen hij ze had, heeft hij ze van ellende in de tempel gesmeten.' Zie je? De zonde kan ons wel voor een korte tijd genot geven, maar ten diepste verwoest de zonde. Het genot van de satan is eigenlijk niet meer dan het genot van een dronkaard. Elke keer als hij een borrel ontvangt geeft hem dat een gevoel van genot, maar later ervaart hij er de problemen van.

Jong en oud, denk nooit dat in de zonde van deze reddeloos verloren wereld ook maar iets te vinden is, wat werkelijk duurzame vrede en vreugde kan geven. En daarom: Heb de wereld niet lief en haar begeerlijkheid, want de wereld gaat voorbij. Dat geldt in het groot, dat geldt in het klein, dat geldt ook heel persoonlijk. Stel dat we een leven hebben waarin we baden in aardse rijkdommen en in wellust kunnen leven. Het leven van profvoetballers, filmsterren, bankdirecteuren en anderen. Wat hebben we aan een dergelijk leven als we op ons sterfbed liggen? Dan is de wereld en wat er in deze wereld te krijgen is arm en leeg.

Maar wat er bij de Heere te krijgen is, dat is eeuwig. Dat gaat nooit voorbij. De satan is een geest van haat, vernietiging en dood. De God van de Bijbel daarentegen behandelt ons goudeerlijk. Hij

wijst ons altijd de zonde aan. Maar Hij is wel een God van *liefde*. Een God Die zegt: Mij lief te hebben boven alles en je naaste lief te hebben als jezelf, is de hele wet en de profeten. De liefde van God is zó groot dat Hij daarvoor Zijn enige Zoon naar de wereld heeft gezonden om gekruisigd te worden, om te sterven, opdat eenieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Als u daar nu eens over nadenkt, moet u dan niet eerlijk zeggen dat de portie van de wereld arm, leeg en schraal is? Zelfs het allergeeringste wat de Heere geeft is meer waard dan heel de wereld. Zou u, zou jij die God niet zoeken?

Ja maar, ik heb die God niet nodig ... hoor ik iemand zeggen. Hebt u, heb jij die God niet nodig? Hij is een God van een volkomen zaligheid. De wereld en al die machten waarover we lezen in Openbaring 17, gaan voorbij. In Openbaring 18 wordt dat heel uitvoerig beschreven. Maar deze God is eeuwig en de Bron van alle goed. Zoek daarom deze God. Hij is een God Die graag vergeeft. Hij zoekt verloren mensen, door het Evangelie van Zijn genade. Ook vandaag.

Johannes ziet het grote Babylon. Hij ziet de macht en de verleiding die daarvan uitgaat. En wat is nu het doel van het grote Babylon? Strijden en oorlog voeren! Dood en verderf. Dat lezen we in het 14^e vers dat we even hebben laten rusten. In vers 11 schrijft Johannes: 'En het beest, dat was en niet is, die is ook de achtste koning, en is uit de zeven, en gaat ten verderve.' Al die rijken zijn voorlopers van het achtste rijk. Dat is het rijk van de antichrist dat ten slotte zal komen. Die macht spant samen met tien koningen. Daarmee worden de heersers van deze wereld bedoeld. Zij vormen samen een coalitie en hebben samen één mening. Zij geven hun macht en kracht over aan het beest. Díe grootmacht zal krijgen en oorlog voeren tegen het Lam.

Ik noem u een voorbeeld uit de twintigste eeuw. Niet dat het in de Openbaring daar in de eerste plaats over gaat. Maar het is wel een voorbeeld. Stalin en zijn rijk keerden zich tegen de Bijbelse boodschap. Hitler en zijn rijk keerden zich tegen de Bijbelse boodschap. Daarin waren die wereldmachten één. Ze krijden gezamenlijk tegen het Lam. En dat gaat de hele wereldgeschiedenis zo door. Voortdurend zien we machtscoalities ontstaan die strijden tegen

het Lam. Ik noemde u al het oude Egypte dat Israël probeerde uit te roeien. Ik noemde u het rijk van de Meden en de Perzen, waar Haman probeerde om de Joden uit te roeien. De Babyloniërs, de Assyriërs, ze voerden voortdurend krijg tegen het Lam. Dat zal ook de antichrist, de achtste koning die nog komen gaat, doen. Al die andere koningen vormen samen één grote vijandschap tegen het Lam. Ze voeren oorlog met het Lam. Dat is geweest onder het Oude Testament, toen het Lam werd beloofd. Dat is zo geweest toen het Lam was gekomen, denk aan Herodes en Pilatus. Dat is nu, nu het Lam regeert vanuit de hemel. Nooit geeft de satan het op. Nooit zullen mensen uit zichzelf voor dat Lam buigen. Integendeel, er is een worsteling, er is een wereldomspannende krijg tegen het Lam.

Hoelang zal die strijd duren? Zolang deze wereld bestaat. Deze strijd is begonnen in Genesis 3 en die strijd duurt tot aan de wederkomst. 'In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.' Die strijd blijft. Al Gods kinderen, de een meer, de ander minder, hebben een strijd in deze wereld. Een strijd ook tegen de machten, tegen de instrumenten van de satan. Het is in deze wereld een voortdurende strijd tussen aan de ene kant het Lam en Zijn navolgers, en aan de andere kant de wereld, de volkeren en de natiën. Het is een langdurige strijd, het is een heel aangrijpende en heftige strijd.

Ik kom nog even terug op wat we al gelezen hadden in het zesde vers, namelijk: 'En ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus.' Gods kinderen zullen ter dood toe vervolgd en verdrukt worden. Daar wijst het bloed op. O, zegt u, daar hebben wij niet veel last van. Gelukkig valt dat in ons land nog wel mee. Dat mag zo zijn, maar denk niet dat de satan rust onder ons, onder onze jongeren. Hij sleept hen geestelijk mee door de lokstem van de zonde. Wereldwijd zal satan niet rusten en zullen die boze machten niet rusten. Ook vandaag worden er mensen vermoord om de getuigenis van Jezus. Denk maar aan wat er gebeurt in Noord Korea. Denk ook aan wat er gebeurt in sommige islamitische landen. Steeds weer vloeit het bloed der martelaren in deze wereld. Die strijd tussen de aardse machten en het Lam gaat dus ook vandaag door. In volle hevigheid zelfs. Zo was het in het Romeinse rijk, in de tijd van Johannes, maar zo is

het ook in onze tijd, de 21e eeuw. Nog steeds is er die geweldige vijandschap tussen het Lam en het grote Babylon.

Die vijandschap is met grote kracht. Het zijn niet zomaar wat spanningen. Nee, het is een wereldoorlog met een geweldige inzet en uitwerking. Het is een oorlog waar je de adem bijna bij inhoudt. Je vraagt je soms af: Hoe zal het nog aflopen! Die strijd is begonnen in het paradijs en wordt nog steeds met alle kracht gestreden. In beginsel is de overwinning echter behaald op Golgotha. Straks, als Koning Jezus terugkomt, wordt de volkomen overwinning zichtbaar, maar tot aan de wederkomst blijft die strijd doorgaan op aarde. De Heere Jezus heeft het voorgezegd: ‘In de wereld zult gij verdrukking hebben ...’

Misschien vraagt u zich af: Wat is eigenlijk de wapenrusting van al de ware gelovigen? Zij hebben een geestelijke wapenrusting. Het gaat ook over een *geestelijke* strijd. In die strijd zal het Lam overwinnen. In vers 14 staat de kern van het hele boek Openbaring. ‘Dezen zullen tegen het Lam krijgen, en het Lam zal hen overwinnen (want Het is een Heere der heren en een Koning der koningen), en die met Hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen.’ Het gaat over krijg en overwinning; strijd en de kroon. En in die strijd zijn ook zij betrokken die met Hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en de gelovigen. Dat zijn niet drie aparte soorten mensen. Het zijn zaken die al Gods kinderen aangaan. Ze zijn allen geroepen, verkoren en gelovig.

In de eerste plaats zijn ze allemaal *geroepen*. Dat zet de Schrift hier voorop. Vanuit de boodschap van Gods Woord is dat ook zo. Gods kinderen beginnen niet met de uitverkiezing maar met de krachtdadige roeping. Sommigen beginnen bij de uitverkiezing. Vanuit God gezien is dat natuurlijk juist. Maar vanuit de krachtige werking van Gods Geest in het hart ligt het anders. Dan beginnen we bij de roeping tot de zaligheid. Laten wij daar ook beginnen in ons persoonlijk leven. Dominee Smytegelt zegt in een van zijn preken: ‘Als God onze ogen opent, dan begint Hij niet bij onze verkorenheid, bij onze verlorenheid.’ Dan worden we zondaar voor God. Dan gaat die roepstem kracht doen in ons leven. Die roepstem klinkt in het algemeen (dat noemen we de uitwendige roeping) en als die roepstem doordringt in je hart (de inwendige roeping), dan

wordt je hart verbroken, dan word je bedroefd over de zonde. Dan komt er een verlangen om aan die roepstem te gehoorzamen. Dan komt er ook een verlangen om de Koning van de Kerk persoonlijk te mogen kennen. De roeping is de eerste weldaad in het leven der genade. Dan doet Gods Woord levenmakende kracht.

Mag ik eens vragen: Heeft dat Woord al iets gedaan in *uw* leven? Gingen uw ogen al eens open? Weet u wat het betekent dat u niet het Woord leest, maar dat het Woord *u* leest? Weet u, weet jij wat het zeggen wil om zondaar voor God te worden? Als dat gebeurt, kun je niet meer leven met een vroom praatje of met werelds gedoe. Dan zoek je de binnenkamer op. Dan buig je je knieën en ga je vragen naar God. Dan roep je het uit: 'Heere, kan ik nog bekeerd worden? O God, zou dat voor *mij* nog kunnen?' Het kan zijn dat je in de kerk zit en dat je hart werd aangeraakt. Je wist toen niet hoe je bekeerd moest worden. Je wist wel, dat er maar één volk gelukkig is en dat is Gods volk. Je was zo arm en leeg in jezelf en je wist niet hoe het ooit nog in orde moest komen met God. Alleen bij God is dan uitkomst. Daar alleen. *Geroepen ...* Wat een wonder, dat er nog gepreekt wordt. Wat een wonder, dat de kerk nog open is. De Heere ziet om naar zondige mensen.

We lezen in de Dordtse Leerregels over de roeping in het Evangelie. Er staat dat de belofte des Evangelies is, dat een iegelijk die in de gekruisigde Christus gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Welke belofte aan alle volken en mensen tot welke God naar Zijn welbehagen Zijn Evangelie zendt, zonder onderscheid moet verkondigd en voorgesteld worden met bevel van bekering en geloof.

Hoort u het? Het belangrijkste kenmerk van de inwendige roeping is het geloof in de gekruisigde Christus. Het is niet genoeg dat u in uw naamloze armoede in de kerk zit en dat uw hart eens verwarmd wordt zodat u met een fijn gevoel de kerk uit gaat. Alleen die in *Hem* gelooft zal niet verderven maar het eeuwige leven hebben.

Dat wil de Heere nog leren. Dan wordt de belofte van het Evangelie toegepast aan ons hart. De Heere opene uw ogen voor de gewilligheid van het Lam, Dat naar deze wereld kwam om het verlorene te zoeken. Dat Lam is zo gepast. Hij wilde buigen waar niemand wilde buigen. Hij is de enige en volkomen Zaligmaker. Zit u soms ook te luisteren met de vraag in uw hart: Zou dat Lam ook voor mij zijn? Dan word je verliefd op deze Koning der koningen, op de

Heere der heren. Dan luistert u, of er iets aangewezen wordt van die enige Naam die onder de hemel gegeven is tot zaligheid. Dáár gaat het om in het Evangelie. Niet om de eer van mensen, niet om de grootheid van godsdienstige mensen. Het gaat alleen om de heerlijkheid van het Lam, Dat aan 's Vaders recht heeft voldaan. Hij is de enige grondslag waarop Sion wordt gebouwd. 'U dan die gelooft, is Hij dierbaar.'

Ga het eens na in uw leven. Onderzoek het eens. Wat doet de verkondiging van het Evangelie met u? Die enige Naam onder de hemel hebt u nodig voor uw schuld, voor uw ellende en voor al uw zielsverdriet. Calvijn zegt, en dan kom ik als het ware bij het tweede kenmerk, de uitverkiezing: 'Christus is de spiegel van de uitverkiezing.' O, wat een diepe waarheid is dat, want hoe kom je er nu achter dat je uitverkoren bent? Calvijn zegt: 'Dan moet u bij Christus zijn. Want alleen in *Zijn* wonden en door *Zijn* striemen is ons genezing geworden.'

De uitverkorenen geloven (dat is het derde kenmerk) dat het aannemen van de Zaligmaker het enige middel is tot zaligheid. Jong en oud: De wereld gaat voorbij en haar begeerlijkheid, maar die de wil van God doet, die blijft in der eeuwigheid. Zoek toch de Heere en leef!

Amen.

Liturgie:

Schriftlezing: Openbaring 17

Zingen: Psalm 112:6; Psalm 79:1, 5 en 7; Psalm 80:9;

Psalm 29:1